

VRHOVNI SUD KOSOVA
PML-Kzz-34/2015 2. juna
2015.

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, u vecu sastavljenom od sudije EULEX-a, Elka Filcheva-Ermenkova, kao predsednika veca, sudije EULEX-a Willem Brouwer i sudije Vrhovnog suda Avdi Dinaj, kao clanova veca, uz ucesce pravnog savetnika EULEX-a, Adnana Isuflija, u svojstvu zapisnicara, u krivicnom postupku protiv optuzenih:

B.G., ime oca B, ime majke P-S, rodenog xxxx. g. u xxxx, bivse Jugoslovenske Republike Makedonije (BJRM), musko, sa prebivalistem u xxxx, glavna ulica br. xxx, bivseg politicara, udovca i oca dvoje dece, sa fakultetskom diplomom, kosovskog Srbina.

osuden u prvostepenom postupku kaznom zatvora u trajanju od cetiri (4) godine i dopunskom kaznom zabrane obavljanja duznosti u javnoj sluzbi ili javnoj upravi za period od dve (2) godine, prema presudi br. P -200-10 Osnovnog suda u Pristini, od 28. feburara 2013. g. zbog izvršenja krivicnih dela Zloupotrebe sluzbenog polozaia ili ovlascenja, iz clana 339. stav s Krivicnog zakonika Kosova, predvideno clanom 442 (1) Krivicnog zakonika Republike Kosovo (KZRK- Zakon br. 04/L-082), Prevara na duznosti, iz clana 341 (1) i (3) u vezi sa clanom 23. i clanom 107, stav 1 KZK, predvideno clanom 426, stav 1 i 2, u vezi sa clanom 31, clan 120. stav 2, podstav 1 KZRK (tacka 6), koja je preinacena presudom Apelacionog suda PAKR 943/13, od 25. avgusta 2014. g., kojom je optuzeni B.G. osuden na tri (3) godine zatvora za krivicno delo Prevara na duznosti, shodno clanu 341 (1) i (3) Krivicnog zakonika Kosova (KZK), predvideno clanom 426. stav 1 i 2, u vezi sa clanom 31, clan 120, stav 2, podstav 1. KZRK.

N.V., ime oca Nebojsa, ime majke R.-P, rodenog xxxxx g. u xxx, sa prebivalistem u Pristini, xxxxx, bivseg zamenika ministra zdravlja do marta 2012. g. sa srednjom skolom, ozenjenog i oca jednog deteta, kosovskog Srbina.

osuden na tri (3) godine zatvora i dopunskom kaznom zabrane obavljanja duznosti u javnoj sluzbi ili javnoj upravi za period od dve (2) godine, prema presudi br. P -200-2010 Osnovnog suda u Pristini, od 28. feburara 2013. g. zbog izvršenja krivicnih dela Zloupotrebe sluzbenog polozaia ili ovlascenja shodno clanu 339. stav 3 Krivicnog zakonika Kq§QYg. predvideno clanom 442 (1) KZRK, Prevara na duznosti, shodno plarvu 341 (1) i (3) u vezi sa clanom 23. i clanom 107, stav 1 KZK, predvideno clanom 426, stav 1 i 2, u vezi sa clanom 31, clan 120. stav 2, podstav 1 KZRK (tacka 6), koja je preinacena presudom Apelacionog suda PAjKR 943/13, od 25. avgusta 2014. g., osudujuci optuzenog B.G. na tri (3) godine zatvora za krivicno delo Prevara na duznosti, shodno cla^u 341 (1) i (3) Krivicnog zakonika Kosova (KZK), predvideno clanom 426. stav 1 i 2, u vezi sa clanom 31, clan 120, stav 2, podstav 1. KZRK.

Postupajuci po zahtevu za zastitu zakonitosti branioca B.T. u ime optuzenog B.G., od 21. oktobra 2014. g, koji je Vrhovni sud Kosova primio 11. oktobra 2014. g., zahtevu za zastitu zakonitosti branioca R.G. u ime optuzenog N.V., od 27. oktobra 2014. g. koji je Vrhovni sud Kosova primio 27. oktobra 2014. g. i zahtevu za zastitu zakonitosti podnesenog od strane optuzenog B.G., koji je Vrhovni sud Kosova primio 3. marta 2015. g. na presudu Osnovnog suda u Pristini, P. br. 200/2010 od 28.

februara 2013. g. i presude Apelacionog suda PAKR br 943/13 od 25. avgusta 2014. g.

Nakon razmatranja misljenja Kancelarije drzavnog tuzilastva Kosova, podnesenog 6. feburara 2015. g. i 25. marta 2015. g.

Nakon vecanja i glasanja odrzanog 2. juna 2015. g. shodno clanu 432, 433, 434 i 437 Zakonika o krivicnom postupku Kosova (ZKP), Vrhovni sud Kosova donosi sledecu:

PRESUDU

Zahtev za zastitu zakonitosti branioca B.T. u ime optuzenog B.G., dopunski zahtev podnet od strane B.G. i zahtev za zastitu zakonitosti branioca R.G. u ime optuzenog N.V., na presudu Osnovnog suda u Pristini, P br 200/2010 od 28. februara 2013. g. i presudu Apelacionog suda PAKR br 943/13 od 25. avgusta 2014. g. se ovim odbijaju kao neosnovani.

OBRAZLOZENJE

I. Istorijat postupka:

1. U 2006. g., Kancelarija generalnog revizora Kosova (KGR) je izvrсила reviziju za 2005. g. u Ministarstvu za zajednice i povratak Kosova. Revizija je otkrila brojne nepravilnosti i veliku nesaglasnost sa relevantnim pravnim i regulatornim zahtevima, narocito onih navedenih u Zakonu o javnoj nabavci. Kada je zamenik specijalnog predstavnika Generalnog sekretara (UNMIK- GZSPGS) trazio transfer iznosa od 1.1. miliona evra od Ministarstva Kosovskom zastitnom korpusu (KZK), proizaslo je da je ovaj iznos, koji je prema papirima bio u budzetu Ministarstva, nestao. Ministarstvo je izvestilo da su 1.1. miliona evra koriscena za izgradnju i renoviranje kuca manjinskih izbeglica koje su se vracale na Kosovu. Medutim, Sektor policije za istragu privrednog krirhiritla i korupcije, nije nasao renoviranja ili izgradnje, navecjene u brojnjm ugovorima, izvršene od strane izvodaca angazovanih od strane Ministarstva.

Dana 6. avgusta 2010. g. nakon zaključenja istrage, Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo (STRK) je podnelo optužnicu br. PP - 58/2010 (tadašnjem) Okružnom sudu u Pristini protiv jedanaestoro lica, uključujući optužene koji su predmet ovog krivičnog postupka po vanrednom pravnom leku.

Tužilac je optužio optužene u ovom predmetu za, navodno, izvršenje sledećih

3. krivičnih dela:

- a. Zloupotreba službenog položaja, uz kršenje člana 339. stav 2. KZK, sada kaznjivo članom 422. KZRK: (tačka 2 u saizvršilastvu protiv optuženog B.G. i tačka 3 protiv optuženog N.V.);
- b. Pronevera na dužnosti, uz kršenje člana 23, člana 107 i člana 340. stav 1 i 3 KZK, sada kaznjivo članom 425 KZRK (tačka 4 u saizvršilastvu protiv svih okrivljenih);
- c. Pronevera, uz kršenje člana 23 i člana 257, stav 1 i 3 KZK, sada kaznjivo članom 330 KZRK (tačka 5 u saizvršilastvu protiv svih okrivljenih);
- d. Prevara na dužnosti, uz kršenje člana 23, člana 107, stav 1 i člana 341, stav 1 i 3 KZK, sada kaznjivo članom 426, stav 1 i 2 KZRK (tačka 6 u saizvršilastvu protiv svih okrivljenih);
- e. Primanje mita, uz kršenje člana 343, stav 1 KZK, sada kaznjivo članom 428 KZRK (tačka 7 protiv N.V.);
- f. Falsifikovanje službenih dokumenata, uz kršenje člana 23 i 348. stav 2. KZK, sada kaznjivo članom 434. KZRK (tačka 9 u saizvršilastvu protiv svih okrivljenih);
- g. Falsifikovanje dokumenata, uz kršenje člana 23 i člana 332, stav 3 KZK, sada kaznjivo članom 398 KZRK (tačka 10 u saizvršilastvu protiv svih okrivljenih);

Optužnica je potvrđena u potpunosti Resenjem sudije Okružnog suda u Pristini 7. februaru 2011. ¹

4. Sudenje je počelo 18. novembra 2011. g. i nastavilo je sa 39 sednica tokom 2012. g. i početkom 2013. g.

5. Tužilac STRK je izmenio i dopunio optužnicu nekoliko puta, naime, 9. decembra 2011. g., 13. aprila 2012. g. i konačno 21. novembra 2012. g. U svom završnom govoru, tužilac je povukao optužbe za davanje mita protiv optuženog R.P. (tačka 8) i optužbe za saizvršilastvo u falsifikovanju dokumenata protiv svih jedanaestoro optuženih (tačka 9 i 10) zbog zastarelosti i optužbe za primanje mita protiv N.V. (tačka 7).

Dana 28. februaru 2013. g., prvostepeni sud je obj. i 10 jer (koje Prvostepeni sud je odbio optužbe po tačkama 7, 8, 9

Resenje KA br 185/2010.

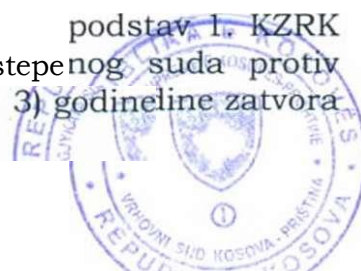

je Tuzilac povukao) i oslobodio je sve optuzene za optuzbe pod tackama 4 i 5 optuznice.

8. U odnosu na optuzenog B.G., prvostepeni sud ga je proglasio krivim za tacku 2, odnosno Zloupotrebe sluzbenog polozaia ili ovlascenja, iz clana 422. stav 1 KZRK i za tacku 6, odnosno, Prevare pri vršenju sluzbene duznosti, u saizvršilastvu, iz clana 23, 107 i 341, stav 1 i 3 KZK. Optuzeni B.G. je osuden kaznom zatvora na dve (2) godine za tacku 2 i tri (3) godine zatvora za tacku 6. Shodno tome, Sud je osudio optuzenog B.G. ukupnom kaznom zatvora od cetiri (4) godina. Kao dopunska kazna, B.G. je zabranjeno obavljanje duznosti u javnoj sluzbi ili javnoj upravi za dve (2) godine.
9. Sto se tice optuzenog N.V., prvostepeni sud je istog oglasio krivim za tacku 3, odnosno Zloupotrebe sluzbenog polozaia ili ovlascenja, iz clana 442, stav 1 KZRK, i tacku 6, odnosno Prevare pri vršenju sluzbene duznosti, u saizvršilastvu, iz clana 23, 107 i 341, stav 1 i 3 KZK. Optuzeni N.V. je osuden kaznom zatvora na dve (2) godine za tacku 3 i tri (3) godine zatvora za tacku 6. Shodno tome, Sud je osudio optuzenog N. V ukupnom kaznom zatvora od tri (3) godina. Kao dopunska kazna, N.V. je zabranjeno obavljanje duznosti u javnoj sluzbi ili javnoj upravi za dve (2) godine.
10. Svi optuzeni su bili u obavezi da plate troskove postupka u iznosu od 3.000 evra.
11. Dana 25. avgusta 2014. g., Apelacioni sud je odlucio po zalbi izjavljenoj od strane STRK-a, a takode i po zalbama branilaca, ukljucujuci zalbe izjavljene u ime optuzenih, koji su predmet ovog krivicnog postupka.
12. Apelacioni sud je odbacio zalbu ulozenu od strane STRK-a kao neprihvatljivu, na osnovu clana 400, stav (2) ZKP. ²
13. U odnosu na optuzenog B.G., Apelacioni sud je dopunio ozalbenu presudu prvostepenog suda u vezi sa optuzbom zloupotrebe sluzbenoj polozaia ili ovlascenja (tacka 2). Apelacioni sud smatra da je optuzba za zloupotrebu sluzbenog polozaia ili ovlascenja , shodno clanu 339. stav 3 KZK, kaznjivo clanom 442 (1) KZRK, konzumirano krivicnim delom Prevare na duznosti izvršeno u saizvršilastvo, shodno clanu 341 (1) i (3) u vezi sa clanom 23. i clanom 107. stav 1. KZK, kaznjivo clanom 426, stav 1 i 2, u vezi sa clanom 31. Clanom 120, stav 2,

podstav 1. KZRK
(tacka 6). Kazna izrecena od strane prvostepenog suda protiv
3) godineline zatvora

²Na snazi od 6. aprila 2004. g. do 31. decembra 2012. g.

za krivično delo Prezare na dužnosti izvršeno u saizvršilastvu, shodno članu 341 (1) i (3), u vezi sa članom 23. i članom 107. stav 1 KZK, kaznjivo članom 426. stav 1 i 2, u vezi sa članom 31, članom 120, stav 2, podstav 1. KZRK.

14. U odnosu na optuženog N.V., Apelacioni sud je izmenio ozalbenu presudu prvostepenog suda u vezi sa optužbom Zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja (tačka 2). Apelacioni sud je našao da je optužba Zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja, shodno članu 339. stav 3. KZK, kaznjivo članom 442 (1) KZRK, konzumirano krivičnim delom Prezare na dužnosti, izvršeno u saizvršilastvu, shodno članu 341 (1) i (3) u vezi sa članom 23. i članom 107. stav 1 KZK, kaznjivo članom 426. stav 1 i 2, u vezi sa članom 31. članom 120. stav 2, podstav 1. KZRK, (tačka 6). Kazna izrečena od strane prvostepenog suda protiv optuženog N.V. je preinacena na tri (3) godine zatvora za krivično delo Prezare na dužnosti izvršeno u saizvršilastvu, shodno članu 341 (1) i (3), u vezi sa članom 23. i članom 107. stav 1 KZK, kaznjivo članom 426. stav 1 i 2, u vezi sa članom 31, članom 120, stav 2, podstav 1. KZRK.
15. Apelacioni sud je sve optužene oslobodio obaveze plaćanja troškova postupka.
16. Presuda Apelacionog suda je uručena optuženom B.G. 7. novembra 2014. g., a optuženom N.V. 30. oktobra 2014..g
17. Dana 11. novembra 2014. g. branilac B.T. je u ime optuženog B.G. podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv Presude Osnovnog suda u Pristini i Presude Apelacionog suda.
18. Dana 27. oktobra 2014. g. branilac R.G., u ime optuženog N.V. je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Osnovnog suda u Pristini I presude Apelacionog suda.
19. Dana 11. feburara 2015. g., Kancelarija državnog tužioca je podneo svoj odgovor na zahtev branilaca za zaštitu zakonitosti, sa predlogom da sud iste odbije kao neosnovane.
20. Dana 3. marta 2015. g. Vrhovni sud Kosova je primio dodatni/prosireni zahtev, podnet od strane optuženog B.G. protiv presude Osnovnog suda u Pristini i presude Apelacionog suda.
21. Dana 25. marta 2015. g., Kancelarija drz; podnela svoj odgovor na dodatni/prosireni

zahtev optuzend
I V* Ji * r

(0J/s

J K A

B.G., sa predlogom da sud odbaci isti kao neblagovremeni, ili alternativno da isti odbije kao neosnovani.

II. Podnesci strana

22. Branilac B.T. se poziva na bitne povrede odredaba krivičnog postupka (član 384. stav 2. podstav 2.1. i 2.2. ZKP) i povrede krivičnog zakona (član 385. stav 1. podstav 1.5 KZRK). Branilac B.T. je predložio preinacenje presude prvostepenog

suda i oslobadanje optuzenog optuzbi, ili alternativno ukidanje ozalbenih presuda i vraćanje predmeta na ponovno suđenje Osnovnom sudu u Pristini.

23. Branilac B.T. tvrdi da je izreka presude Apelacionog suda u odnosu na osuđivanje optuzenog B.G. za krivično delo Prevare na dužnosti, izvršeno u saizvršilastvu, nejasna. Branilac B.T. tvrdi da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da je optuzeni B.G. počinio navodna krivična dela u saizvršilastvu. Izvršenje ovog krivičnog dela u saizvršilastvu zahteva preliminarni plan, da se planirano krivično delo počinio od strane optuzenih i da krivično delo treba da bude prihvaćeno od svakog saizvršioca. Prema braniocu, prvostepeni sud se pozvao na član. 107 KZK redundantno. Pored toga, branilac tvrdi da je izreka presude prvostepenog suda u suprotnosti sa iskazima Z.M., R.B. i M.V.. Branilac tvrdi da nijednim dokazom nije podržana osuda B.G.. Branilac tvrdi da je takode i presuda Apelacionog suda nejasna, posto s jedne strane odbija optuzbe za zloupotrebu službenog položaja i ovlašćenja, i na osnovu istih dela osuđuje optuzenog za krivično delo Prevare na dužnosti, izvršeno u saizvršilastvu.
24. Branilac R.G., u zahtevu za zaštitu zakonitosti tvrdi da je bilo sustinskih povreda odredaba krivičnog postupka (član 432, stav 1, podstav 1.2, ZKP), i povrede krivičnog zakonika (član 432, stav 1, podstav 1.1. KZRK). Branilac R.G. je predložio da se pobijane presude preinace i da se optuzeni N.V. oslobodi od kazne i li da se predmet vratni na ponovno suđenje.
25. Branilac R.G. tvrdi da optuzeni N.V. nema nikakve veze sa Odeljenjem Finansija u okviru Ministarstva. Branilac se poziva na iskaz M.A., direktora Odeljenja za budžet i finansije, koji je navodno izjavio da su sve uplate presle preko njegove kancelarije, dok su ugovori izradeni od strane Pravne kancelarije. Prema odbrani, kada je Komisija za povratak odlucila o korisniku, predmet se prosledio iz administracije u kancelariji za nabavke, a zatim u kancelariji finansija. Isti svisdok je objasnio da je zakon na snazi u to vreme/dopustao placanje unapred. Ugovori koji su imali vrednost vecuibd 10.000 evra s"

\V\ /n
Vj, ' o. Vi) jg?/ \

prolazili kroz jednostavniji postupak. Ispunjavanje ugovora su pracen i od strane Odbora Ministarstva. Branilac R.G. takode podseca na iskaz T.G., zvanicnik budzeta. Branilac tvrdi da optuzeni N.V. nije bio ovlascen da izvrshi uplate, prema tome, optuzba za Prevaru na duznosti je neosnovana i nepotkrepljena. Branilac tvrdi da nema materijalnih dokaza koji dokazuju da je optuzeni N.V. protivpravno primao novae, da je imao koristi od njegovih dela ili da je ostetio Ministarstvo. Branilac R.G. ponavlja da N.V. nije bio ukljucen u procesu pre i posle potpisivanja, kao rezultat postupka javne nabavke. Prema braniocu, cak i da je hteo, on nije mogao imati pristup radnjama van kancelarije za javne nabavke. U svakom slucaju, njegova namera nije dokazana dokazima, pa prema tome, osporenim presudama je povreden krivicni zakon. Slicno tome, on ne moze biti odgovoran za postupke komisije za verifikaciju, koja je bila pod nadzorom stalnog sekretara. Konacno, branilac tvrdi da saizvrsilastvo nije utvrdeno.

26. Drzavni Tuzilac tvrdi da su oba branioci ponovo podneli Vrhovnom sudu svoje argumente koji su ispitani i odbijeni od strane Osnovnog suda na sudenju, i od strane Apelacionog suda u zalbenom postupku. Tuzilac je izjavio da iza neslaganja sa nalazima Osnovnog suda i Apelacionog suda, nijedan od branilaca nije pokazao da dokazi na koje su Sud oslonio, nisu mogli biti prihvaceni od strane bilo kog suda ili da je ocena dokaza nelogicna i pogresna. Tuzilac je takode tvrdio da se zahtev za zastitu zakonitosti ne moze podneti po osnovu pogresnog i nepotpunog utvrdivanja cinjenicnog stanja iz clana 432, stav 2 ZKP.
27. Optuzeni B.G. u svom zahtevu tvrdi da je predmet zasnovan na laznim dokumentima i iskazima svedoka, i predlaze da se predmet vrati na ponovno sudenje. Optuzeni B.G. podnosi svoje prigovore na optuznicu, protiv gonjenja predmeta od strane specijalnog tuzioca i protiv oslobadanja optuzenog Slavise Petkovic i ponavlja svoju odbranu, predstavljajuci svoje stavove o cinjenicama predmeta.
28. Dana 25. marta 2015. g. Drzavni Tuzilac Kosova je podneo svoje misljenje vezi sa zahtevom optuzenog B.G., izjavljujuci da je zahtev neprihvatljiv jer je podneto neblagovremeno, i ne ispunjava zakonske uslove iz clana 376, stav 1, podstav 1.5 i 1.7 ZKP, jer ne precizira zakonske osnove za zahtev za zastitu zakonitosti, prema clanu 432, stav 1. ZKP ili opis pravnog osnova za pravni lek. Tuzilac dalje tvrdi da i--fct-Tslucaju kada bi zahtev bio blagovremeno podnet, on nije

III. Postupak pred Vrhovnim sudom Kosova:

29. Vrhovni sud Kosova je nadležan sud za odlucivanje po zahtevima [clan 432 (1) ZKP].

30. Vrhovni sud Kosova je odlucio na sednici o vecanju i glasanju. Obavestavanje stranaka o ovoj sednici nije dužno.

IV. Nalazi Vrhovnog suda Kosovo

31. Sud prvo ispituje da li su podnosioci zahteva ovlascene strane da podnesu zahteve za zastitu zakonitosti sudu, u skladu sa zahtevima ZKP.

S tim u vezi, clan 432 ZKP predvida:

1. *Protiv pravosnazne odluke ili zbog povrede odredaba postupka koji je prethodio njenom donosenju, moze se nakon konacnog zavrsetka postupka podneti zahtev za zastitu zakonitosti u sledecim slucajevima:*

1.1. *na osnovu povrede krivicnog zakona;*

1.2. *zbog sustinske povrede odredaba krivicnog postupka, shodno clanovima 384. stava 1 ovog zakonika; ili*

1.3. *na osnovu drugih povreda odredaba krivicnog postupka, ako su te povrede uticale na zakonitost sudske odluke.*

2. *Protiv odluke o zahtevu za zastitu zakonitosti ili zbog pogresnog ili nepotpunog utvrdenog cinjenicnog stanja koji je pred Vrhovnim sudom Kosova prethodio njenom donosenju, zahtev za zastitu zakonitosti nije dozvoljen.*

3. *Uprkos odredbama stava 1. Ovog clana, zahtev za zastitu zakonitosti moze da bude podnet u toku krivicnog postupka koji nije konacno završen samo protiv konacnih odluka koje se odnose na odredivanje ili produzenje sudske pritvora.*

Dalje, clan 433. ZKP predvida:

Zahtev za zastitu zakonitosti mogu podneti glavni drzavni tuzilac, okrivljeno lice i njegov odnosno njen branilac. Nakon smrti okrivljenog lica takav zahtev mogu u ime okrivljenog lica podneti lica u clana 424. stava 1 ovog zakonika.

poslednjoj rečenici

2. *Glavni državni tužilac, okrivljeno lice i njegov ili njen branilac i lica iz poslednje recenice clana 424. Stava 1. Ovog zakonika, mogu podneti zahtev za zastitu zakonitosti u roku od tri (3) meseca od dana kada je okrivljenom lieu urucena pravosnazna sudska odluka. Ako protiv odluke osnovnog suda nije podneta zalba, ovaj rok se racuna od dana kada je odluka postala konacna.*
 3. *Ako je odlukom Evropskog suda za ljudska prava utvrdeno da konacna sudska odluka protiv okrivljenog krši ljudska prava, predvideni rok za podnosenje zahteva za zastitu zakonitosti racuna se od dana kad je odluka Evropskog suda za ljudska prava urucena okrivljenom lieu.*
 4. *Uprkos odredbi clana 432. stava 2. ovog zakonika, zahtev za zastitu zakonitosti zasnovan na odluci iz stava 3. ovog clana moze se podneti i protiv odluke Vrhovnog suda Kosova.*
32. U vezi sa zahtevom za zastitu zakonitosti optuzenog B.G., vece primecuje, na osnovu spisa predmeta, da je optuzenom ocigledno urucena ozalbeno presuda Apelacionog suda 7. novembra 2014. g. Optuzeni B.G. je podneo svoj dopunski zahtev za zastitu zakonitosti 3. marta 2015. g. Prema tome, zahtev B.G. je podnet nakon predvidenog vremenskog roka od tri meseca, prema clanu 433. stav 2 ZKP. Medutim, vece zapaza da je branilac B.T. koji njega zastupa podneo zahtev za zastitu zakonitosti 11. oktobra 2014. g. sto je u predvidenom roku. Prema tome, vece smatra da je zahtev podnet od strane B.G. dopuna zahtevu za zastitu zakonitosti podnetog od strane njegovog branioca, i kao takav ce se smatrati prihvatljivim.
33. Sto se tice zahteva za zastitu zakonitosti koji je podneo branilac B.T. u ime optuzenog B.G. i zahteva za zastitu zakonitosti branioca R.G. u ime optuzenog N.V., vece nalazi da su oba zahteva podneta u propisanom roku, kako je predvideno clanom 435, ZKP. Vece takode nalazi da su oba gore navedena zahteva za zastitu zakonitosti podneta od strane ovlascenih lica, kako je navedeno u clanu 433 *ibid*, i protiv pravosnazne presude, shodno clanu 434 *ibid*. Shodno tome, oni su prihvatljivi.

34. Prvo, sud ce elaborirati zahtev branioca optuzenog B.G., a poto. zahtev za zastitu zakonitosti branioca R.G. u ime optuzenog N.V..

1 • 1*
√K% ©

sj. I

V. Osnovanost zahteva

35. Vrhovni sud Kosova nalazi da nema procesnih gresaka u pobijanim presudama koje bi trebale da budu uzete u obzir po sluzbenoj duznosti. Prema tome, shodno odredbama ZKP, Vrhovni sud Kosova ce se ograniciti samo na ispitivanje onih povreda zakona koje su stranke navele u svojim zahtevima.
36. Vrhovni sud Kosova nalazi sve zahteve za zastitu zakonitosti neosnovanim.
37. Pozivajuci se na navode branioca B.T. da je izreka presude Apelacionog suda u odnosu na osudu optuzenog B.G. za krivicno delo Prevara na duznosti, izvrsono u saizvrsilastvu, nejasna; vece nalazi da je argumenat odbrane bez merituma. Vece se slaze sa odbranom da je Apelacioni sud prilikom izmene izreke prvostepenog suda pogresno koristio izraz "odbacuje". Medutim, to je jezicka greska koja ne utice na valjanost presude. Vece nalazi da nema sumnje da Apelacioni sud nije oslobodio optuzene za krivicno delo Zloupotreba sluzbene duznosti ili ovlascenja iz clana 339. Stav 3 KZK, kaznjivo prema clanu 442 (1) KZRK, kako to navodi odbrana. Kao sto je objasnjeno u izjavi osnova u presudi AS, Apelacioni sud je nasao, cime se i ovo vece u potpunosti slaze, da je krivicno delo Zloupotreba sluzbene duznosti ili ovlascenja iz clana 339. Stav 3 KZK, kaznjiv prema clanu 442 (1) KZRK konzumirano krivicnim delom Prevara na duznosti, pocinjeno u saizvrsilastvu, shodno clanu 341 (1) i (3) u vezi sa clanom 23 i 107. Stav 1 KZK, kaznjivo clanom 426, stav 1 i 2, vezi sa clanom 31, clanom 120, stav 2, podstav 1 KZRK (tacka 6). Vece je uvereno da je Apelacioni sud izneo odgovarajuce i dovoljne razloge s tim u vezi. Dalje, vece takode navodi da ne samo da je izreka jasna da je jedno krivicno delo konzumirano drugim, te time se smatra kao predmet jedne optuzbe, ali sta je najvaznije, to ide u korist optuzenih, sto zauzvrat, cini argumenat odbrane besmislenim. Kako je vec navedeno, samo pogresno koriscenje izraza „odbacuje" od strane Apelacionog suda u torn smislu se moze smatrati kao jezicka greska, sto ne cini ni na koji nacin pobijanu presudu nejasnom.
38. Sto se tice navoda odbrane da su zakljucci suda u suprotnosti sa raznim izjavama svedoka, vece napominje da ovi argumenti nisu potkrepljeni. Vece konstatuje da je, u principu, razmatranje Vrhovnog suda u ovoj fazi postupka, postupajuci po vanrednim pravnim lekovima, ograniceno na ocenu zakonitosti. Utvrdivanje cinjenicnog stanje se moze osporiti u izuzetnim slucajevinja^ako i kada relevantni predstavljeni dokazi pokazuju da-j& latvrdeno cinjenicno stanje i dokazi na koje se Sud oslanjaj' potpuno ili u^ velikoj meri pogresni. U ovom slucaju, branilac samo izjavljuje da ^ postoji protivurecnost. Vece naglasava da, kada s£ tyrdi da postoji

protivurecnost presude ili njene izreke, nije dovoljno ponoviti na formulisani i mehanicki nacin odgovarajuće odredbe ZKP. Branilac ne treba samo da ukazuju na to da postoji protivurecnost, na primer između izreke i presude ili između obrazloženja i činjenica, utvrđene na sudenju, već treba takode da objasni u čime se sastoje protivurecnosti ili zasto nema podudarnost između činjenica i njihovog opisa u odluci. Jednostavna izjava, kao što je ovde slučaj, da postoji protivurecnost ne predstavlja dovoljan osnov, niti pomaze sudu da razume argumenat advokata branioca. Prema tome, veće nalazi da je argumenat odbrane po ovom pitanju neosnovan.

39. Veće se takode ne slaže sa braniocem B.T. da je postojanje plana preduslov za postojanje krivičnog dela, Prevara na dužnosti, izvršenog u saizvršilastvu. S tim u vezi, dovoljno je da veće navede da je do sada dokazano relevantnim dokazima, koji su na odgovarajući način izvedeni od strane suda, da je svaki od optuženih doprineo na neki način i da su nameravali izvršenje krivičnog dela, što je dovoljno za svrhu saizvršilastva.
40. Sto se tiče navoda branioca R.G. da optuženi N.V. nije imao nikakve veze sa Odeljenjem finansija u okviru ministarstva, da je svedok M.A. potvrdio da su sve uplate presle preko njegove kancelarije i da su ugovori izradeni od strane pravne kancelarije, te da optuženi N.V. nije bio ovlašćen da izvrši uplate itd..., Vrhovni sud Kosova nalazi da iako to branilac ne izjavljuje izricito, ovi argumenti se neposredno odnose na utvrđivanje činjeničnog stanja. Kao što je već rečeno, veće ponavlja da nije zadatak veća, prema ZKP da deluje kao sud trećeg stepena u odnosu na odluke donete od strane sudova. To je uloga sudova činjenica da, pre svega, tumače i promenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. Vrhovni sud u postupku po vanrednim pravnim lekovima treba samo razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način i postupak uopšte, gledano u celini, sproveden na takav način da je stranka imala pravilno sudenje. Prema tome, veće smatra da navodi branioca nisu potkrepljeni, niti je branilac podneo *prima facie* dokaz ukazujući na povredu njegovih prava iz ovog zakona. Shodno tome, veće smatra da argumenti predstavljeni od strane branioca ni na koji način ne obrazlažu njegove navode o povredi odredaba krivičnog i procesnog zakona.
41. Sto se tiče argumenata da optuženi N.V. nije bio ovlašćen da izvrši uplate, da nema dokaza koji pokazuju da je optuženi N.V. protivpravno primao novac i/ili ostetio ministarstvo, veće nalazi da su argumenti neosnovani. 'TJ torn kontekstu, veće je uvereno da je prvostepeni sud jasno i iscrpno naveo činjenice koje smatra dokazanim i nedokazanim, kao i osnove za to, i precizno je naveo dokaze na koje se sud oslonio

√>h⁰

>Vfrrrf

prilikom donosenja presude. Obrazloženje prvostepene presude sadrži sve pojedinosti i daje objašnjenje činjenicnog stanja na osnovu dokaza koji su uredno prikupljeni, izvedeni i ocenjeni od strane suda. Prema tome, navodi odbrane o nedoslednosti presude su neosnovani.

42. Veće takođe smatra neosnovanim argumenat daje izreka presude Osnovnog suda u suprotnosti sa iskazima Z.M., R.B. i M.V., da namera nije dokazana dokazima, da se optuzeni ne može smatrati odgovornim za postupke Komisije za verifikacije koja je bila pod nadzorom stalnog sekretara. Veće nalazi da branilac nije uspeo da iznese elaboraciju u kom aspektu je izreka u suprotnosti sa navedenim izjavama. Veće je uvereno da je prvostepeni sud, u obrazloženju pobijane presude, predstavio činjenice koje su ispravno utvrđene i koje pružaju jasne i uverljive razloge za utvrđivanje činjenica ovog predmeta. Prema tome, nema protivurečnosti u izreci presude, niti protivurečnosti između izreke i obrazloženja.
43. Kada je reč o navodnoj povredi odredaba krivičnog zakona, Veće konstatuje da su u ovom predmetu primenjene odredbe dva krivična zakonika. Prema tome, u slučaju izmene u zakonu koji se primenjuje u određenom predmetu, pre donosenja konačne odluke, kao što je ovde slučaj, primenjuje se zakon koji je povoljniji za izvršioca. Poređenjem odgovarajućih odredaba dva krivična zakonika, veće nalazi da nema posebnih razlika između dva zakonika koje bi bile povoljnije za optuzene. Prema tome, veće nalazi da nema povreda odredaba krivičnog zakonika.

Iz gore navedenih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA
PML-KZZ-34/2015 2. juna 2015.

Predsedavajući sudija:

Elka Filcheva-Ermenkova
EULEX Predsedavajući sudija

Zapisničar:

Adnan Isufi
EULEX pravni savetnik

*P«Tvdi Dinaj

Willem Brouv

EULEX Sudija izvestilac •

ffi fj

,r/\3 --i**/ -fc/^f

v^pljki • KotovWi^ ^

ε wgRTEScwiiija Vrhovnog suda

